

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

Zmiana rozporządzenia (WE) nr 1073/1999 dotyczącego dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) *I**

P6_TA(2008)0553

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 20 listopada 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) (COM(2006)0244 — C6-0228/2006 — 2006/0084(COD))

(2010/C 16 E/39)

(Procedura współdecyzji: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2006)0244),
 - uwzględniając art. 251 ust. 2 oraz art. 280 ust. 4 Traktatu WE, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C6-0228/2006),
 - uwzględniając opinię Trybunału Obrachunkowego nr 7/2006 ⁽¹⁾,
 - uwzględniając art. 51 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej oraz opinię Komisji Prawnej (A6-0394/2008),
1. zatwierdza po poprawkach wniosek Komisji;
 2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do tego wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;
 3. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 8 z 12.1.2007, s. 1.

CP6_COD(2006)0084**Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 20 listopada 2008 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr .../2009 zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF)**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 280,

uwzględniając wniosek Komisji ||,

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

uwzględniając opinię Trybunału Obrachunkowego ⁽¹⁾,

||

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) **Parlament Europejski wezwał Komisję, aby bez dalszych opóźnień przystąpiła do konsolidacji tekstów prawnych dotyczących dochodzeń administracyjnych Wspólnoty. Konsolidacja ta ma na celu zwiększenie skuteczności Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych („Urzędu”) oraz sprecyzowanie ram prawnych dla jego zadań.**
- (2) **Należy zapewnić, by personel Urzędu mógł wykonywać swoje zadania w pełni niezależnie. W tym celu należy wprowadzić zarządzanie zasobami ludzkimi bardziej dostosowane do potrzeb operacyjnych Urzędu, w szczególności dążąc do większej równowagi między pracownikami czasowymi a pracownikami stałymi.**
- (3) **Przypominając odpowiedzialność każdej służby Komisji i pozostałych instytucji, organów, urzędów i agencji Unii Europejskiej oraz Wspólnot Europejskich (zwanych dalej „instytucjami, organami, urzędami i agencjami”) w zakresie ochrony wspólnotowych interesów finansowych oraz uznając znaczenie aspektów prewencji w określaniu europejskiej polityki w tej dziedzinie, w tym zwalczania nadużyć finansowych i korupcji, należy o te właśnie aspekty poszerzyć mandat Urzędu. Opracowanie środków prawnych i administracyjnych na szczeblu europejskim należy oprzeć na operacyjnym doświadczeniu Urzędu w tym zakresie.**
- (4) **Wobec znacznej wysokości środków wspólnotowych przeznaczonych dla sektora pomocy zewnętrznej, liczby dochodzeń prowadzonych przez Urząd w tym sektorze, a także międzynarodowej współpracy na potrzeby dochodzeń, należy ustanowić podstawę prawną, która umożliwi Komisji zapewnienie uczestnictwa właściwych władz państw trzecich oraz organizacji międzynarodowych w procesie pełnienia misji przez Urząd.**
- (5) **Należy określić jasne zasady, które — potwierdzając pierwszeństwo ||Urzędu ||w prowadzeniu dochodzeń wewnętrznych — ustanawiają mechanizmy umożliwiające instytucjom, organom, urzędom i agencjom UE szybkie przejmowanie dochodzeń w sprawach, w których Urząd postanowił nie interweniować.**
- (6) **Należy wyjaśnić, że Urząd podejmuje decyzję o wszczęciu dochodzenia według własnego uznania, co oznacza, że może odstąpić od dochodzenia w sprawach mniejszej wagi lub takich, które nie mieszczą się w zakresie ustalanych, co roku priorytetów dochodzeniowych. Sprawy takie powinny być następnie rozpatrzone przez właściwe instytucje, w przypadku dochodzeń wewnętrznych, oraz właściwe organy krajowe zgodnie z przepisami obowiązującymi w danym państwie członkowskim, w przypadku dochodzeń zewnętrznych.**
- (7) **Konieczna jest weryfikacja, w jak najkrótszym terminie, prawdziwości informacji przekazywanych Urzędowi w ramach pełnionej przez niego misji. Należy w związku z tym wyjaśnić, że instytucje, organy, urzędy i agencje udzielają Urzędowi natychmiastowego i automatycznego dostępu do baz danych dotyczących zarządzania wspólnotowymi funduszami oraz do wszelkich innych baz danych i wszelkich innych informacji.**

⁽¹⁾ Dz.U. C 8 z 12.1.2007, s. 1.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 20 listopada 2008 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym).

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

- (8) Należy dokładnie określić obowiązki Urzędu w zakresie informowania w stosownym czasie instytucji, organów, urzędów i agencji UE o przebiegu dochodzenia, gdy dotyczy ono bezpośrednio ich członka, kierownika, urzędnika lub innego pracownika lub gdy wymagane może być zastosowanie środków administracyjnych dla ochrony interesów Unii.
- (9) W celu poprawy skuteczności działalności dochodzeniowej Urzędu oraz w świetle ocen jego dotychczasowej działalności dokonanych przez instytucje, szczególnie sprawozdania oceniającego Komisji z kwietnia 2003 r. i sprawozdania specjalnego Trybunału Obrachunkowego nr 1/2005 na temat zarządzania Urzędem ⁽¹⁾, potrzebne jest wyjaśnienie niektórych aspektów i poprawa niektórych środków podejmowanych przez Urząd w trakcie prowadzenia dochodzeń. Urząd powinien uzyskać z jednej strony uprawnienia do prowadzenia kontroli i inspekcji na miejscu przewidzianych w rozporządzeniu Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami ⁽²⁾ w ramach dochodzeń wewnętrznych i w przypadku nadużyć finansowych związanych z zamówieniami finansowanymi ze środków wspólnotowych, z drugiej zaś strony, w związku z postępowaniami zewnętrznymi — prawo dostępu do informacji będących w posiadaniu instytucji, organów, urzędów i agencji ¶¶.
- (10) *Praktyka operacyjna Urzędu zależy w dużym stopniu od współpracy z państwami członkowskimi. Stosowne jest, aby państwa członkowskie wskazały na potrzeby Urzędu swoje właściwe organy mogące służyć pracownikom Urzędu pomocą wymaganą do pełnienia ich funkcji, w szczególności w tych państwach członkowskich, które nie powołały wyspecjalizowanych służb odpowiedzialnych za koordynowanie na szczeblu krajowym walki ze wspólnotowymi nadużyciami finansowymi.*
- (11) *W celu ulepszenia ram operacyjnych, prawnych i administracyjnych zwalczania nadużyć finansowych Urząd powinien wiedzieć, jakie działania podejmuje się w następstwie jego dochodzeń. W związku z tym należy ustanowić, w odniesieniu do właściwych władz państw członkowskich, instytucji, organów, urzędów i agencji, a także — przy udziale Komisji — władz państw trzecich i organizacji międzynarodowych, obowiązek regularnego przekazywania Urzędowi sprawozdań z postępów poczynionych w związku z przedstawieniem sporządzonego przez Urząd sprawozdania końcowego z dochodzenia.*
- (12) *Zważywszy na silną potrzebę zacieśnienia współpracy między Urzędem, Europejskim Urzędem Policji (Europol) i Europejską Jednostką Współpracy Sądowej (Eurojustem) konieczne jest przyjęcie podstawy prawnej, umożliwiającej Urzędowi zawieranie porozumień z tymi dwoma urzędami. W celu umocnienia odpowiednich uprawnień Eurojustu, Urzędu oraz właściwych władz państw członkowskich w zakresie faktów, które mogłyby stanowić podstawę postępowania karnego, należy wezwać Urząd do informowania Eurojustu o przypadkach wskazujących na istnienie nielegalnej działalności przynoszącej szkodę interesom finansowym Wspólnot Europejskich, stanowiącej poważną formę przestępczości, obejmującej co najmniej dwa państwa członkowskie.*
- (13) Z punktu widzenia pewności prawnej konieczne jest wyraźne **skodyfikowanie w niniejszym rozporządzeniu podstawowych** gwarancji proceduralnych mających zastosowanie do dochodzeń wewnętrznych lub zewnętrznych prowadzonych przez OLAF, bez uszczerbku dla rozleglejszego zakresu ochrony wynikającego ewentualnie z postanowień traktatów, **Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich, Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, Statutu posła do Parlamentu Europejskiego, regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”)** i wszelkich innych odnośnych przepisów krajowych.
- (14) *Gwarancje proceduralne oraz wszelkie prawa osób, przeciwko którym toczy się dochodzenie, są respektowane i stosowane, co nie oznacza, że istnieje w tym zakresie zróżnicowane traktowanie zależne od typów dochodzeń prowadzonych przez Urząd.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 202 z 18.8.2005, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2.

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

- (15) *W celu zagwarantowania jak największej przejrzystości działań operacyjnych Urzędu, w szczególności zasad regulujących procedurę prowadzenia dochodzeń, praw osób zainteresowanych oraz gwarancji proceduralnych, przepisów z zakresu ochrony danych, polityki podawania do wiadomości informacji dotyczących niektórych aspektów działalności operacyjnej Urzędu, kontroli zgodności z prawem czynności dochodzeniowych i procedur odwoławczych dostępnych osobom zainteresowanym należy przewidzieć podstawę prawną umożliwiającą Urzędowi przyjęcie kodeksu postępowania dochodzeniowego OLAF. Kodeks ten należy opublikować w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.*
- (16) *W celu zagwarantowania — w toku całego dochodzenia — poszanowania gwarancji proceduralnych, należy zapewnić w ramach Urzędu sprawowanie kontroli zgodności z prawem, która powinna mieć w szczególności miejsce przed wszczęciem i zamknięciem dochodzenia oraz każdorazowo przed przekazaniem informacji właściwym władzom państw członkowskich. Kontrola ta powinna być sprawowana przez ekspertów prawnych, którzy mogą pełnić funkcje sędownicze w państwie członkowskim i którzy pełnią funkcje w Urzędzie. Dyrektor generalny Urzędu powinien zasięgać opinii rzeczonych ekspertów również z ramienia Komitetu Wykonawczego Dochodzeń i Operacji Urzędu (zwanego dalej „komitetem wykonawczym”).*
- (17) *Aby wzmocnić ochronę osób przeciwko którym toczy się dochodzenie, z zastrzeżeniem art. 90a regulaminu pracowniczego i oraz wynikających z traktatu uprawnień Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich, osoba której osobiście dotyczy dochodzenie, powinna mieć prawo w końcowej fazie takiego dochodzenia do zapoznania się z wnioskami i zaleceniami zawartymi w sprawozdaniu końcowym z dochodzenia.*
- (18) *W trosce o większą przejrzystość działania, należy zadbać o to, by informatorzy do Urzędu otrzymywały odpowiednie informacje; należy powiadamiać je o tym, czy w danej sprawie wszczęto dochodzenie, czy nie oraz — jeśli złożą stosowny wniosek — o ogólnym wyniku działań podjętych na podstawie dostarczonych przez nie informacji.*
- (19) *Aby umożliwić obiektywne informowanie podatników europejskich i zagwarantować wolność prasy, wszystkie organy Unii Europejskiej biorące udział w dochodzeniu powinny przestrzegać zasad ochrony źródeł dziennikarskich zgodnie z prawem krajowym.*
-
- (20) *Dotychczasowa praktyka pokazuje, że wskazane jest zezwolenie dyrektorowi generalnemu Urzędu na delegowanie niektórych swoich zadań na kilku pracowników Urzędu w formie pisemnej decyzji, w której określa się warunki i zakres takiej delegacji.*
- (21) *Poszanowanie praw podstawowych osób objętych dochodzeniem, w szczególności w trakcie przekazywania informacji, powinno być zawsze zagwarantowane. Należy uściślić podstawowe zasady polityki komunikacyjnej Urzędu. Przekazywanie informacji dotyczących dochodzeń prowadzonych przez Urząd Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji oraz Trybunałowi Obrachunkowemu, dwustronne lub w ramach procedury pojednawczej, powinno odbywać się w warunkach przestrzegania poufności dochodzeń, praw osób zainteresowanych i, w razie potrzeby, przepisów krajowych mających zastosowanie w postępowaniach sądowych. Należy przyjąć podstawę prawną umożliwiającą Urzędowi zawieranie z zainteresowanymi instytucjami porozumień dotyczących przekazywania informacji. Do zadań dyrektora generalnego Urzędu należy nadzór nad tym, by wszelkie informacje podawane do wiadomości publicznej respektowały zasadę obiektywności i bezstronności. Kodeks postępowania dochodzeniowego OLAF powinien określać konsekwencje nieuprawnionego ujawnienia informacji.*
- (22) *Celowe wydaje się zwiększenie roli Komitetu Nadzoru oraz dokonanie rewizji kryteriów wyboru i procedury mianowania jego członków. W chwili wyboru kandydaci powinni pełnić wysokie funkcje sędownicze bądź śledcze, lub funkcje porównywalne. Ich kadencja powinna wynosić pięć lat bez możliwości przedłużenia. Celem zachowania ciągłości doświadczenia komitetu należy mianować niektórych jego członków z przesunięciem w czasie.*

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

- (23) *Należy rozszerzyć i umocnić zadania Komitetu Nadzoru, które wynikają z jego mandatu oraz zapewnić niezależność Urzędu w pełnieniu funkcji dochodzeniowych. Komitet powinien czuwać nad zmianami dotyczącymi gwarancji proceduralnych oraz czasem trwania dochodzeń. Powinien być zawiadamiany o dochodzeniach trwających dłużej niż 12 miesięcy i przedstawiać dyrektorowi generalnemu Urzędu oraz — w razie potrzeby — instytucjom opinie w sprawach dochodzeń, które nie zostały zamknięte w terminie 18 miesięcy. Należy uściślić, że Komitet Nadzoru nie ingeruje w przebieg toczących się dochodzeń.*
- (24) *Należy dokonać oceny prawnych, instytucjonalnych i operacyjnych ram zwalczania nadużyć finansowych, korupcji i wszelkiej innej działalności szkodzącej interesom finansowym Wspólnot Europejskich. Aby to uczynić, należy zachęcić instytucje do uzgadniania działań oraz do refleksji nad podstawowymi aspektami europejskiej strategii zwalczania nadużyć finansowych. Należy wypracować procedurę pojednawczą pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją. Procedura pojednawcza powinna dotyczyć niektórych aspektów współpracy w tym zakresie pomiędzy Urzędem a państwami członkowskimi i instytucjami Unii Europejskiej, jak i stosunków z krajami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi, polityki dochodzeniowej Urzędu oraz sprawozdań i analiz Komitetu Nadzoru. Dyrektor generalny Urzędu oraz Przewodniczący Komitetu Nadzoru powinni uczestniczyć w procedurze pojednawczej, która przeprowadzana jest co najmniej raz do roku.*
- (25) *Celem umożliwienia Komitetowi Nadzoru efektywnego wykonywania swoich zadań, przy zachowaniu pełnej niezależności i w skuteczny sposób, kwestią zasadniczą jest zapewnienie przez Urząd stworzenia wszelkich koniecznych warunków dla niezależnej pracy sekretariatu Komitetu Nadzoru wyłącznie pod zwierzchnictwem przewodniczącego komitetu i jego członków.*
- (26) *Aby zwiększyć poziom niezależności dyrektora generalnego Urzędu, jego kadencja powinna trwać pięć lat z możliwością jednorazowego odnowienia. W chwili wyboru kandydaci powinni pełnić wysoką funkcję w sądownictwie lub zajmować wysokie stanowisko w organach dochodzeniowych (bądź powinni byli pełnić taką funkcję lub zajmować takie stanowisko w przeszłości) oraz mieć co najmniej dziesięcioletnie operacyjne doświadczenie zawodowe na wysokim stanowisku kierowniczym. Znacząca część tego doświadczenia zawodowego powinna dotyczyć dziedziny walki z nadużyciami na szczeblu krajowym lub wspólnotowym. Okres trwania procedury mianowania nie powinien być dłuższy niż dziewięć miesięcy. Dyrektor generalny Urzędu powinien być wyznaczany za wspólną zgodą Parlamentu Europejskiego i Rady oraz mianowany przez Komisję.*
- (27) *Z uwagi na wrażliwość stanowiska należy przewidzieć, że dyrektor generalny Urzędu informuje Komisję jeżeli ma zamiar rozpocząć nową działalność zawodową w ciągu dwóch lat od zakończenia służby, zgodnie z art. 16 regulaminu pracowniczego. Informacja ta znajduje się w dorocznym sprawozdaniu na temat zwalczania nadużyć.*
- (28) *Aby zwiększyć stopień przestrzegania gwarancji proceduralnych każdej osobie, przeciwko której toczy się dochodzenie Urzędu, należy umożliwić wniesienie skargi do Komitetu Nadzoru. Skargi powinny być rozpatrywane przez doradcę ds. weryfikacji, w pełni niezależnego w pełnieniu swojej funkcji, mianowanego przez dyrektora generalnego Urzędu na wniosek Komitetu Nadzoru. Doradca ds. weryfikacji w terminie 30 dni roboczych powinien wydać opinię i przekazać ją osobie wnoszącej skargę, dyrektorowi generalnemu Urzędu oraz Komitetowi Nadzoru.*

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

- (29) *Niniejsze rozporządzenie podlega ocenie stosowania po okresie czterech lat. Komisja powinna przedstawić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie w tej sprawie, wraz z opinią Komitetu Nadzoru. Powinna istnieć możliwość poddania niniejszego rozporządzenia przeglądowi w następstwie wspomnianej oceny. W każdym razie powinno się przeprowadzić przegląd niniejszego rozporządzenia po utworzeniu Prokuratury Europejskiej.*
- (30) *Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 ⁽¹⁾.*
- (31) *W niniejszym rozporządzeniu sposoby działania Urzędu w dziedzinie dochodzeń zewnętrznych są wyraźnie określone jedynie w niektórych aspektach, tj. tam, gdzie ujawniono luki prawne w dotychczasowym systemie i gdzie potrzebna jest skuteczniejsza interwencja Urzędu dla osiągnięcia bardziej miarodajnych i przydatnych z punktu widzenia organów państw członkowskich wyników dochodzeń zewnętrznych. Należy ponadto rozszerzyć zakres gwarancji proceduralnych na dochodzenia zewnętrzne po to, by stworzyć jednolite ramy prawne dla wszystkich dochodzeń prowadzonych przez Urząd. Niniejsze rozporządzenie jest w pełni zgodne z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym samym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wychodzi poza to, co jest niezbędne dla osiągnięcia jego celów.*
- (32) *Niniejsze rozporządzenie respektuje prawa podstawowe oraz przestrzega zasad uznanych przede wszystkim w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności w jej art. 47 i 48,*

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1073/1999 wprowadza się następujące zmiany:

1) W art. 1 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. W celu wzmocnienia walki z nadużyciami finansowymi, korupcją i wszelką inną nielegalną działalnością przynoszącą szkody interesom finansowym Wspólnoty Europejskiej, Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych, utworzony decyzją Komisji 1999/352/WE, EWWiS, Euratom (zwany dalej »Urzędem«) wykonuje uprawnienia dochodzeniowe przyznane Komisji na mocy zasad wspólnotowych w państwach członkowskich oraz, zgodnie z obowiązującymi umowami o współpracy i wzajemnej pomocy, w państwach trzecich.

Nadużycia finansowe, korupcja i wszelka inna nielegalna działalność przynosząca szkody wspólnotowym interesom finansowym, łącznie z nieprawidłowościami, są określone w przepisach wspólnotowych oraz w postanowieniach obowiązujących w tym zakresie umów.

2. Urząd zapewnia państwom członkowskim pomoc ze strony Komisji w organizacji ścisłej i regularnej współpracy między ich właściwymi władzami w celu koordynacji ich działań mających na celu ochronę interesów finansowych Wspólnoty Europejskiej przed nadużyciami finansowymi. Urząd ma udział w planowaniu i rozwijaniu metod prewencji i zwalczania nadużyć finansowych, korupcji, jak również każdej innej nielegalnej działalności przynoszącej szkody interesom finansowym Wspólnoty Europejskiej.”

⁽¹⁾ Dz.U. L 136 z 31.5.1999, s. 1.

2) Artykuł 3 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 3

Dochodzenia zewnętrzne

1. Urząd wykonuje uprawnienia przyznane mu przez Komisję rozporządzeniem Rady (Euratom, WE) nr 2185/96, a dotyczące przeprowadzania kontroli i inspekcji na miejscu w państwach członkowskich i — zgodnie z obowiązującymi umowami — w państwach trzecich i organizacjach międzynarodowych.

Jako część swoich funkcji dochodzeniowych Urząd prowadzi kontrole i inspekcje w państwach członkowskich przewidziane w art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2988/95 i w zasadach sektorowych określonych w art. 9 ust. 2 tego rozporządzenia oraz w państwach trzecich i **organizacjach międzynarodowych**, zgodnie z obowiązującymi umowami.

2. Aby stwierdzić istnienie nadużycia finansowego, korupcji lub każdego innego rodzaju nielegalnej działalności, o której mowa w art. 1, związanej z umową lub decyzją o przyznaniu dotacji lub też zamówieniem finansowanym ze środków wspólnotowych, Urząd może, zgodnie z zasadami określonymi w rozporządzeniu (Euratom, WE) nr 2185/96, prowadzić kontrole na miejscu wobec przedsiębiorców korzystających **bezpośrednio lub pośrednio** z takiego finansowania.

Państwa członkowskie przyjmują i wprowadzają w życie wszelkie środki niezbędne do tego, by Urząd mógł pełnić funkcje dochodzeniowe, o których mowa w niniejszym artykule. Wspierają one Urząd w ramach kontroli i inspekcji na miejscu, prowadzonych zgodnie z zasadami określonymi w rozporządzeniu (Euratom, WE) nr 2185/96 wobec przedsiębiorców korzystających bezpośrednio lub pośrednio ze wspólnotowego finansowania.

3. W trakcie prowadzenia dochodzenia zewnętrznego i w zakresie **koniecznym** do stwierdzenia nadużycia finansowego, korupcji lub każdego innego rodzaju nielegalnej działalności, o której mowa w art. 1, Urząd może uzyskać dostęp do informacji odnoszących się do faktów rozpatrywanych w dochodzeniu, a będących w posiadaniu instytucji, organów, urzędów lub agencji. Zastosowanie w tej materii mają art. 4 ust. 2 i 4.

4. Jeśli przed wszczęciem dochodzenia Urząd dysponuje informacjami wskazującymi na istnienie nadużycia finansowego, korupcji lub każdego innego rodzaju nielegalnej działalności, o której mowa w art. 1, dyrektor generalny Urzędu **informuje** o tym właściwe organy państw członkowskich, a organy te, nie naruszając przepisów rozporządzeń sektorowych, prowadzą odpowiednie działania następcze, a w razie potrzeby wszczynają *dochodzenia* zgodnie z obowiązującym prawem krajowym, w których mogą uczestniczyć pracownicy Urzędu. Właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich informują dyrektora generalnego Urzędu o **podjętych środkach** i ustaleniach dokonanych na podstawie takich informacji.

5. **Jeżeli Urząd postanawia nie wszczynać dochodzenia, informuje Eurojust o przekazaniu właściwym organom państw członkowskich informacji wskazujących na występowanie nadużycia finansowego, korupcji lub wszelkiego innego rodzaju nielegalnej działalności, o której mowa w art. 1, stanowiącej poważną formę przestępczości i obejmującej co najmniej dwa państwa członkowskie. Eurojust jest także informowany przez Urząd każdorazowo, gdy dochodzenie wchodzi w zakres jego kompetencji, zgodnie z zasadami przewidzianymi w zawartych przez te podmioty umowach o współpracy i wzajemnej pomocy.**”

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

3) **Wprowadza się artykuł w brzmieniu:**

„Artykuł 3a

Współpraca Urzędu z Eurojustem, Europolami i innymi organizacjami międzynarodowymi

W ramach wykonywania uprawnień przyznanych na mocy niniejszego rozporządzenia Urząd może zawierać umowy o współpracy z Eurojustem i Europolami. Celem tych umów jest sprecyzowanie kompetencji poszczególnych organów oraz określenie ich współpracy w ramach obszaru wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.

Urząd może również zawierać umowy o współpracy z innymi organizacjami międzynarodowymi.”

4) W art. 4 wprowadza się następujące zmiany:

a) **Ustęp 1 akapit 2 otrzymuje następujące brzmienie:**

„Takie dochodzenia wewnętrzne prowadzone są z poszanowaniem zasad Traktatów, w szczególności protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich, oraz regulaminu pracowniczego, na zasadach i zgodnie z procedurami określonymi w niniejszym rozporządzeniu i w decyzjach przyjętych przez każdą instytucję, organ, urząd lub agencję, co nie oznacza różnicy w traktowaniu w stosunku do dochodzeń zewnętrznych w zakresie gwarancji proceduralnych oraz wszelkich praw osób zainteresowanych.”

b) **Ustęp 3 otrzymuje następujące brzmienie:**

„Zgodnie z zasadami przewidzianymi w rozporządzeniu Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 Urząd może przeprowadzać kontrole i inspekcje w obiektach należących do *bezpośrednio lub pośrednio zainteresowanych* przedsiębiorców w celu uzyskania dostępu do informacji mających związek z faktami, których dotyczy dochodzenie wewnętrzne.”

c) **Skreśla się ust. 5.**

5) **Artykuł 5 otrzymuje następujące brzmienie:**

„Artykuł 5

Wszczęcie dochodzenia

1. **Urząd może wszcząć postępowanie, jeśli istnieją wystarczająco poważne podejrzenia, że doszło do nadużycia finansowego, korupcji lub innego rodzaju *nielegalnej działalności*, o której mowa w art. 1. W decyzji o tym, czy wszcząć dochodzenie, czy też nie, uwzględnia się priorytety polityki dochodzeniowej Urzędu i jego program działania w zakresie dochodzeń, określone zgodnie z art. 11a i art. 12 ust. 6. *Mogą również podlegać uwzględnieniu zawiadomienia anonimowe, jeżeli dostatecznie uzasadniają one podejrzenie popełnienia czynu.***

2. **Decyzję o wszczęciu dochodzenia podejmuje dyrektor generalny Urzędu po zasięgnięciu opinii Komitetu Wykonawczego Urzędu, zgodnie z przepisami dotyczącymi kontroli zgodności z prawem, przewidzianymi w art. 14.**

3. **Dochodzenia zewnętrzne wszczyna się na mocy decyzji dyrektora generalnego Urzędu, który działa z własnej inicjatywy, na wniosek zainteresowanego państwa członkowskiego lub *instytucji Wspólnot Europejskich lub Unii Europejskiej.***

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

Dochodzenia wewnętrzne wszczyna się są na mocy decyzji dyrektora generalnego Urzędu, który działa z własnej inicjatywy lub na wniosek *instytucji Wspólnot Europejskich lub Unii Europejskiej*, w której ma zostać przeprowadzone dochodzenie.

Tak długo, jak długo toczy się dochodzenie wewnętrzne Urzędu w rozumieniu niniejszego rozporządzenia, instytucjom, organom, urządnom i agencjom nie wolno wszczynać dochodzeń równoległych dotyczących tych samych faktów.

4. Jeśli instytucja, organ, urząd lub agencja zamierza wszcząć postępowanie, korzystając z przysługujących im uprawnień administracyjnych, zwraca się do Urzędu z pytaniem, czy fakty, które zamierza rozpatrywać, nie są już przedmiotem dochodzenia wewnętrznego. W ciągu 15 dni roboczych od daty otrzymania takiego zapytania Urząd odpowiada, czy w danej sprawie wszczęto już dochodzenie lub czy wszczęcie takiego dochodzenia jest planowane na podstawie ust. 5. Brak odpowiedzi ze strony Urzędu traktuje się jak decyzję o niewszczynianiu dochodzenia.

5. Urząd podejmuje decyzję o tym, czy wszcząć dochodzenie, czy też nie w ciągu dwóch miesięcy od otrzymania wniosku lub zapytania, o których mowa w ust. 3 lub 4. O decyzji takiej powiadamia się instytucję, organ, urząd, agencję lub państwo członkowskie, które zgłosiły wniosek lub zapytanie. Decyzja o niewszczynianiu dochodzenia musi zawierać uzasadnienie.

Jeśli urzędnik lub inny pracownik instytucji, organu, urzędu lub agencji działający zgodnie z art. 22a regulaminu pracowniczego lub odpowiadających mu przepisów zawartych w warunkach zatrudnienia innych pracowników Wspólnot, dostarcza Urzędowi informacje dotyczące domniemanego nadużycia finansowego lub nieprawidłowości, Urząd informuje go, czy zdecydował wszcząć dochodzenia na podstawie przedstawionych faktów, czy też nie.

Przed wszczęciem dochodzenia i przez cały czas jego trwania instytucje, organy, urzędy i agencje udzielają Urzędowi natychmiastowego i automatycznego dostępu do baz danych dotyczących zarządzania wspólnotowymi funduszami oraz do wszelkich innych baz danych i wszelkich innych informacji, co umożliwia Urzędowi weryfikację prawdziwości przekazanych informacji.

6. W przypadku, gdy Urząd, korzystając z przysługującej mu swobody decyzji i uwzględniając swoje priorytety dochodzeniowe, postanawia nie wszczynać dochodzenia wewnętrznego, bezzwłocznie przekazuje posiadane informacje zainteresowanej instytucji, organowi, urządowi lub agencji, by te mogły podjąć dalsze właściwe działania zgodnie z obowiązującymi je przepisami. W stosownych przypadkach Urząd uzgadnia z daną instytucją, organem, urzędem lub agencją środki, jakie należy zastosować dla ochrony poufności źródła informacji, a w razie potrzeby prosi o powiadomienie o działaniach podjętych w następstwie przekazania takich informacji.

W przypadku, gdy Urząd, korzystając z przysługującej mu swobody decyzji i uwzględniając swoje priorytety dochodzeniowe, postanawia nie wszczynać dochodzenia zewnętrznego, zastosowanie ma art. 3 ust. 4."

6) W art. 6 wprowadza się następujące zmiany:

a) **Ustęp 1 otrzymuje następujące brzmienie:**

„1. Dyrektor generalny Urzędu kieruje prowadzeniem dochodzeń. Może on na piśmie przyznać dyrektorowi operacyjnemu Urzędowi uprawnienia do kierowania prowadzeniem dochodzeń. Dochodzenia prowadzone są pod zwierzchnictwem dyrektora generalnego Urzędu i na jego odpowiedzialność przez wyznaczonych pracowników Urzędu.”

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

b) Ustęp 3 otrzymuje następujące brzmienie:

„3. W przypadku każdej interwencji wyznaczeni do prowadzenia dochodzenia pracownicy Urzędu posiadają pisemne upoważnienie wystawione przez dyrektora generalnego Urzędu, określające przedmiot i cel dochodzenia, a także podstawy prawne prowadzenia tych dochodzeń oraz wynikające z nich uprawnienia w zakresie prowadzenia dochodzeń.”

c) Dodaje się następujący ustęp:

„3a. W przypadku gdy pracownicy Urzędu wyznaczeni do przeprowadzenia kontroli lub weryfikacji na miejscu w sposób zgodny z zasadami ustanowionymi w rozporządzeniu (Euratom, WE) nr 2185/96 stwierdzą, że przedsiębiorca sprzeciwia się tym czynnościom, właściwe organy zainteresowanego państwa członkowskiego, uprzednio określone przez Urząd jako punkt kontaktowy, zostają o tym bezzwłocznie poinformowane. Na wniosek Urzędu właściwe organy zainteresowanego państwa członkowskiego udzielają pracownikom Urzędu wsparcia niezbędnego do wykonania powierzonego im zadania, określonego w upoważnieniu, o którym mowa w ust. 3. Państwo członkowskie powinno zapewnić pracownikom Urzędu, na takich samych warunkach, jak właściwe organy tego państwa członkowskiego i zgodnie z prawem krajowym, dostęp do wszelkich informacji i dokumentów związanych z faktami, o których mowa w art. 1 i które okażą się niezbędne do prawidłowego przebiegu kontroli i weryfikacji na miejscu.”

d) Art. 6, ust. 4 otrzymuje następujące brzmienie:

„4. Pracownicy Urzędu podczas kontroli, inspekcji, na miejscu oraz dochodzeń przyjmują sposób postępowania zgodny z zasadami i praktyką, którym podlegają osoby prowadzące dochodzenie w danym państwie członkowskim, regulaminem pracowniczym i decyzjami określonymi w art. 4 ust. 1 akapit drugi. Pracownicy Urzędu postępują zgodnie z zasadą bezstronności. Jeżeli w ramach działań dochodzeniowych mogą oni znaleźć się w sytuacji konfliktu interesów, informują o tym bezzwłocznie dyrektora generalnego Urzędu. Dyrektor generalny Urzędu podejmuje decyzję co do istnienia lub braku konfliktu interesów. W stosownych przypadkach wydaje on polecenie zastąpienia danego pracownika.”

e) Ustęp 5 otrzymuje następujące brzmienie:

„5. Dochodzenia prowadzone są nieprzerwanie przez okres, który powinien być proporcjonalny do okoliczności i złożoności sprawy. Pracownicy Urzędu muszą zagwarantować, że dochodzenie prowadzone jest przez nich w sposób umożliwiający zabezpieczenie i zachowanie dowodów. W razie potrzeby, w przypadku istnienia ryzyka utraty dowodów, mogą oni zwrócić się do właściwych organów zainteresowanego państwa członkowskiego o powzięcie, zgodnie z prawem krajowym, wszelkich niezbędnych środków zabezpieczających lub wykonawczych.”

f) Dodaje się ||ustęp || w następującym brzmieniu:

„Z chwilą, gdy dochodzenie wykaże, że w nielegalną działalność może być zamieszany członek, kierownik, urzędnik lub inna osoba zatrudniona w instytucji, organie, urzędzie lub agencji, lub że wskazane może być podjęcie środków zabezpieczających lub administracyjnych dla ochrony interesów Unii, **Urząd bezzwłocznie informuje taką instytucję**, organ, urząd lub **agencję** o przebiegu toczącego się dochodzenia. Przekazywane informacje obejmują następujące elementy:

- a) tożsamość osoby lub osób, przeciwko którym toczy się dochodzenie, oraz streszczenie sprawy;
- b) wszelkie informacje, które mogą pomóc instytucji, organowi, urzędowi lub agencji w podjęciu decyzji o ewentualnym zastosowaniu środków zabezpieczających lub administracyjnych dla ochrony interesów Unii **oraz, w stosownych przypadkach, wskazanie terminów zastosowania środków zabezpieczających lub administracyjnych;**

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

- c) w stosownych przypadkach wszelkie zalecane środki konieczne do zachowania poufności.

Możliwe jest odstąpienie od powiadomienia instytucji, odnośnego organu, urzędu lub agencji w sprawach wymagających zachowania bezwzględnej tajemnicy dla dobra dochodzenia lub w związku z koniecznością zastosowania środków dochodzeniowych należących do zakresu kompetencji krajowych organów sądowych, zgodnie z prawem krajowym mającym zastosowanie do dochodzeń. Dyrektor generalny Urzędu uzasadnia swoją decyzję zgodnie z przepisami w zakresie kontroli legalności zawartymi w art. 14.

Instytucja, organ, urząd lub agencja decydują o ewentualnym zastosowaniu środków zabezpieczających lub administracyjnych, biorąc pod uwagę znaczenie, jakie ma fakt zagwarantowania skuteczności dochodzenia oraz zalecane przez Urząd środki konieczne do zachowania poufności. *Instytucja, organ, urząd lub agencja niezwłocznie informują Urząd o decyzji podjęcia ewentualnych środków na mocy niniejszego artykułu lub, w razie potrzeby, o konieczności wszczęcia uzupełniającej procedury dyscyplinarnej w sprawie faktów, co do których instytucja, organ, urząd lub agencja posiadają takie uprawnienia na mocy regulaminu pracowniczego.:*

- g) W ust. 6 dodaje się akapit pierwszy a w następującym brzmieniu:

„Pracownicy Urzędu mogą zwrócić się do właściwych organów państw trzecich o pomoc w wypełnianiu swoich obowiązków, zgodnie z postanowieniami umów o współpracy zawartych z tymi państwami. Mogą również zwrócić się o pomoc w wypełnianiu swoich obowiązków do organizacji międzynarodowych, zgodnie z postanowieniami zawartych z nimi umów.”

- h) Dodaje się ust. 7 w następującym brzmieniu:

„W przypadku stwierdzenia, że dochodzenia nie można zamknąć w ciągu dwunastu miesięcy od daty jego wszczęcia dyrektor generalny Urzędu może zdecydować o jego przedłużeniu o maksymalnie sześć miesięcy. Dyrektor generalny Urzędu upewnia się o konieczności przedłużenia dochodzenia. Przed podjęciem takiej decyzji dyrektor generalny Urzędu informuje Komitet Nadzoru o powodach, ze względu na które nie można jeszcze zamknąć dochodzenia i o przewidywanym terminie jego zakończenia.

Jeżeli dochodzenie nie zostało zamknięte w terminie 18 miesięcy od jego otwarcia, Komitet Nadzoru informowany jest przez dyrektora generalnego Urzędu o powodach, ze względu na które dochodzenie nie mogło jeszcze zostać zamknięte. Komitet Nadzoru wydaje opinię w sprawie przedłużenia dochodzenia oraz, w stosownych przypadkach, w sprawie dalszego prowadzenia dochodzenia.

Komitet Nadzoru przekazuje kopię swojej opinii zainteresowanej instytucji, organowi, urzędowi lub agencji. Od przekazania jej można odstąpić w sprawach wymagających zachowania bezwzględnej tajemnicy dla dobra dochodzenia lub na mocy prawa krajowego mającego zastosowanie do dochodzeń.

Dyrektor generalny Urzędu przedstawia władzy budżetowej sprawozdanie roczne dotyczące powodów, ze względu na które nie było możliwe zamknięcie dochodzeń w terminie 30 miesięcy od ich otwarcia. Komitet Nadzoru przekazuje władzy budżetowej swoją opinię w sprawie tych powodów.”

- 7) W art. 7 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Instytucje, organy, urzędy i agencje przekazują Urzędowi bezzwłocznie każdą informację dotyczącą możliwych przypadków nadużyć finansowych lub korupcji bądź każdej innej nielegalnej działalności naruszającej interesy finansowe Wspólnot Europejskich.;

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

2. *Institucje, organy, urzędy i agencje i, tak dalece jak pozwala na to prawo krajowe, państwa członkowskie przesyłają na wniosek Urzędu lub z własnej inicjatywy każdy będący w ich posiadaniu dokument lub informację dotyczące prowadzonego dochodzenia.*

8) Dodaje się art. **7a** w następującym brzmieniu:

„Artykuł 7a

Gwarancje proceduralne

1. W trakcie dochodzenia Urząd poszukuje zarówno dowodów obciążających, jak i uniewinniających. **Dochodzenia prowadzone są w sposób obiektywny i bezstronny, z poszanowaniem zasady domniemania niewinności oraz gwarancji proceduralnych wymienionych w kodeksie postępowania dochodzeniowego OLAF, o którym mowa w art. 15a.**

2. Z chwilą, gdy dochodzenie wykaże, że w sprawę może być zamieszany członek, osoba kierująca, urzędnik lub inny pracownik zatrudniony przez instytucję, organ, urząd, agencję lub podmiot gospodarczy, osoba taka jest o tym fakcie informowana, o ile nie zakłóci to przebiegu dochodzenia.

W żadnym wypadku, **przed sporządzeniem sprawozdania końcowego z dochodzenia** nie można na podstawie przeprowadzonego dochodzenia wyciągać żadnych wniosków odnoszących się imiennie do osoby fizycznej lub prawnej, jeśli osoba taka nie miała wcześniej możliwości złożenia, **w formie pisemnej lub podczas przesłuchania przed wyznaczonymi pracownikami Urzędu**, zeznań w sprawie faktów jej dotyczących. Streszczenie takich faktów należy podać w wezwaniu do złożenia zeznań **skierowanym do zainteresowanej osoby, która przekazuje swoje uwagi w terminie wskazanym przez Urząd**. W trakcie składania zeznań osobie zamieszanej w sprawę może towarzyszyć inna osoba, przez nią wybrana. Wszystkie osoby, których osobiście dotyczy dane dochodzenie, mają prawo do składania zeznań w wybranym przez siebie języku urzędowym Wspólnoty; urzędnicy lub pracownicy instytucji wspólnotowych mogą zostać jednak poproszeni o złożenie zeznań w języku urzędowym Wspólnoty, którym biegle władają. Osoby fizyczne i prawne mają prawo do nieskładania zeznań na swoją niekorzyść.

W sprawach wymagających zachowania bezwzględnej tajemnicy dla dobra dochodzenia **lub** w związku z koniecznością zastosowania środków dochodzeniowych będących w kompetencji krajowych organów sądowych, **zgodnie z przepisami krajowymi w zakresie dochodzeń**, dyrektor generalny Urzędu może za zdecydować o odroczeniu terminu wezwania do złożenia zeznań przez osobę osobiście zamieszaną w sprawę, **zgodnie z przepisami w dziedzinie kontroli zgodności z prawem, o której mowa w art. 14**. W przypadku dochodzeń wewnętrznych dyrektor generalny Urzędu podejmuje taką decyzję **po poinformowaniu o niej instytucji, organu, urzędu lub agencji**, w której zatrudniona jest dana osoba.

Institucja, organ, urząd lub agencja decydują o ewentualnym zastosowaniu środków zabezpieczających lub administracyjnych, biorąc pod uwagę znaczenie potrzeby zagwarantowania skuteczności dochodzenia oraz zalecane przez Urząd środki konieczne do zachowania poufności. Instytucja, organ, urząd lub agencja w stosownych przypadkach niezwłocznie informują Urząd o decyzji w sprawie zastosowania środków na mocy niniejszego artykułu lub o konieczności wszczęcia uzupełniającej procedury dyscyplinarnej w sprawie faktów, co do których instytucja, organ, urząd lub agencja posiadają takie uprawnienia na mocy regulaminu pracowniczego. Uzupełniająca procedura dyscyplinarna może zostać wszczęta po przeprowadzeniu procedury pojednawczej z Urzędem.

3. Wezwanie do złożenia zeznań, czy to przez świadka, czy to osobę osobiście zamieszaną w sprawę w rozumieniu ust. 2, musi zostać wysłane z wyprzedzeniem co najmniej **dziesięciu** dni roboczych; termin ten może ulec skróceniu za **wyraźną** zgodą wezwanego. W zaproszeniu wymienia się prawa przysługujące osobie przesłuchiwanej. Urząd sporządza protokół z całego przesłuchania, udostępniając go przesłuchiwanemu do zatwierdzenia lub w celu wprowadzenia dodatkowych uwag.

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

Jeśli w trakcie przesłuchania **pojawią się informacje wskazujące na to**, że osoba przesłuchiwana może mieć związek z faktami rozpatrywanymi w dochodzeniu, natychmiastowe zastosowanie mają zasady proceduralne przewidziane w ust. 2.

4. Gwarancje proceduralne przewidziane w niniejszym artykule stosują się bez względu na:
- rozleglejszy zakres ochrony wynikający odpowiednio z postanowień traktatów, z **Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej lub innych przepisów krajowych lub wspólnotowych, w tym Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich**;
 - prawa i obowiązki wynikające ze **Statutu posła do Parlamentu Europejskiego lub** regulaminu pracowniczego.

Artykuł 7b

Zawiadomienie o zamknięciu postępowania i niepodejmowaniu dalszych kroków

Jeśli w wyniku dochodzenia nie zostanie postawiony żaden zarzut wobec członka, kierownika, urzędnika lub innej osoby zatrudnionej przez instytucję, organ, urząd, agencję UE bądź przedsiębiorcy, dochodzenie przeciwko takiej osobie zostaje ostatecznie zamknięte decyzją dyrektora generalnego Urzędu, który **w terminie dziesięciu dni roboczych od dnia podjęcia decyzji** informuje o tym na piśmie zainteresowaną osobę oraz odpowiednio jej instytucję, organ, urząd lub agencję.

Artykuł 7c

Ochrona źródeł dziennikarskich

Aby umożliwić obiektywne informowanie podatników europejskich i zagwarantować wolność prasy, wszystkie organy Unii Europejskiej biorące udział w pracach dochodzeniowych mają obowiązek przestrzegania zasad ochrony źródeł dziennikarskich, zgodnie z prawem krajowym.

- 9) W art. 8 ust. 3 i 4 otrzymują następujące brzmienie:

„3. Urząd przestrzega wspólnotowych i krajowych przepisów o ochronie danych osobowych, w szczególności tych przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady (*).

4. Dyrektor generalny Urzędu czuwa nad stosowaniem przepisów niniejszego artykułu, jak również art. 287 traktatu.

(*) Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.”

- 10) Dodaje się artykuł ||w następującym brzmieniu:

„Artykuł 8a

Powiadomienie o ustaleniach zawartych w sprawozdaniu końcowym z chwilą zamknięcia dochodzenia

Przed przekazaniem sprawozdania końcowego zainteresowanym instytucjom, organom, urządcom i agencjom UE albo właściwym organom zainteresowanych państw członkowskich Urząd powiadamia osobę, której osobiście dotyczą fakty rozpatrywane w dochodzeniu wewnętrznym lub zewnętrznym, o wnioskach i zaleceniach zawartych w sprawozdaniu końcowym.

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

Dyrektor generalny Urzędu może zdecydować o odstąpieniu od powiadomienia, o którym mowa w akapicie pierwszym, wyłącznie w sprawach wymagających zachowania bezwzględnej tajemnicy **lub** zastosowania środków dochodzeniowych będących w kompetencji krajowych organów sądowych, **zgodnie z prawem krajowym mającym zastosowanie do dochodzeń**. W przypadku dochodzeń wewnętrznych podejmuje on taką decyzję **po poinformowaniu o niej w stosownej formie instytucji, organu, urzędu lub agencji**, w której zatrudniona jest dana osoba.

Jeśli osoba, której osobiście dotyczy dochodzenie, uważa, że przewidziane w art. 6 ust. 5 i art. 7a gwarancje proceduralne zostały *naruszone* na tyle, że może to mieć wpływ na wynik dochodzenia, osoba taka może w ciągu dziesięciu dni roboczych od daty otrzymania wniosków ze sprawozdania końcowego zwrócić się, **na podstawie art. 14a**, do **Komitetu Nadzoru** o wydanie opinii w tej sprawie.”

11) W art. 9 wprowadza się następujące zmiany:

a) Ustęp 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„Po zakończeniu dochodzenia Urząd opracowuje pod kierownictwem dyrektora generalnego Urzędu sprawozdanie zawierające **■** opis przebiegu dochodzenia, **informację o zastosowanych środkach dochodzeniowych**, podstawę prawną, ujawnione fakty i ich kwalifikację prawną **■** oraz wnioski z dochodzenia wraz z zaleceniami co do działań, które należy dalej podjąć. **W sprawozdaniu tym wskazane są szacowane straty finansowe oraz kwoty do odzyskania. W kodeksie postępowania dochodzeniowego OLAF, o którym mowa w art. 15a, wymienione są wszystkie pozostałe elementy, które mają zostać ujęte w sprawozdaniu celem odzyskania kwot, za które odpowiedzialni są urzędnicy zatwierdzający.**”

b) Ustęp 3 otrzymuje następujące brzmienie:

„Sprawozdania sporządzone w następstwie dochodzenia zewnętrznego i wszelkie związane z nimi, przydatne dokumenty przesyła się Komisji oraz właściwym organom zainteresowanych państw członkowskich, zgodnie z zasadami dotyczącymi dochodzeń zewnętrznych. O ile prawo krajowe nie stanowi inaczej, właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich informują dyrektora generalnego Urzędu o działaniach podjętych na podstawie przesłanych im sprawozdań. **W tym celu przekazują one dyrektorowi generalnemu Urzędu co sześć miesięcy lub, w stosownych przypadkach, w terminie ustalonym przez dyrektora generalnego Urzędu, sprawozdanie z poczynionych postępów.**”

Urząd przekazuje właściwym organom państw trzecich, zgodnie z umowami o współpracy i wzajemnej pomocy zawartymi z Komisją, a także organizacjom międzynarodowym, zgodnie z umowami zawartymi przez nie z Komisją, wnioski i zalecenia zawarte w sprawozdaniu sporządzonym w wyniku dochodzenia zewnętrznego oraz wszelkie dotyczące go przydatne dokumenty. Komisja dopilnowuje, by właściwe organy państw trzecich, określone w umowach o współpracy i wzajemnej pomocy jako punkty kontaktowe Urzędu, informowały dyrektora generalnego Urzędu, w zakresie w jakim zezwala na to prawo krajowe, o działaniach podjętych w następstwie wniosków i zaleceń zawartych w sprawozdaniu końcowym z dochodzenia. Komisja dopilnowuje również, by organizacje międzynarodowe informowały dyrektora generalnego Urzędu o działaniach podjętych w następstwie wniosków i zaleceń zawartych w sprawozdaniu końcowym z dochodzenia. **W tym celu przekazują one dyrektorowi generalnemu Urzędu co sześć miesięcy lub, w stosownych przypadkach, w terminach ustalonych przez dyrektora generalnego Urzędu, sprawozdanie z poczynionych postępów ...”**

c) Dodaje się ustęp **■** w następującym brzmieniu:

„Jeśli sprawozdanie sporządzone w następstwie dochodzenia wewnętrznego **ujawnia informacje o faktach**, które mogłyby stanowić podstawę postępowania karnego, sprawozdanie takie przekazuje się organom sądowym zainteresowanego państwa członkowskiego **oraz, z zastrzeżeniem przepisów krajowych dotyczących postępowania sądowego**, zainteresowanej instytucji lub organowi zgodnie z ust. 4. **■**”

d) **Ustęp 4 otrzymuje następujące brzmienie:**

„4. **Sprawozdanie sporządzone w następstwie dochodzenia wewnętrznego i wszystkie dotyczące go przydatne dokumenty przesyłane są danej instytucji, organowi, urzędowi lub agencji. Instytucje, organy, urzędy i agencje podejmują takie działania, w szczególności dyscyplinarne i sądowe, które wymagane są wynikami dochodzenia wewnętrznego i informują o nich dyrektora generalnego Urzędu. W tym celu przekazują one dyrektorowi generalnemu Urzędu co sześć miesięcy lub, w stosownych przypadkach, w terminach ustalonych przez dyrektora generalnego Urzędu, sprawozdanie z poczynionych postępów.**”

e) Dodaje się ustęp w następującym brzmieniu:

„Informator który przekazuje Urzędowi informacje dotyczące domniemanego nadużycia finansowego lub nieprawidłowości, może po złożeniu odpowiedniego wniosku uzyskać od Urzędu informacje o zamknięciu dochodzenia oraz o ewentualnym przekazaniu sprawozdania końcowego do właściwych organów. Urząd może jednak odrzucić taki wniosek, jeśli uzna, że może on w efekcie zaszkodzić uzasadnionym interesom osób zainteresowanych, negatywnie wpłynąć na skuteczność dochodzenia i działań podejmowanych w jego następstwie albo naruszyć wymagania poufności.”

12) Artykuł 10 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 10

Wymiana informacji między Urzędem a organami krajowymi państw członkowskich

1. Nie naruszając przepisów art. 8 i art. 9 niniejszego rozporządzenia i przepisów rozporządzenia Rady (Euratom, WE) nr 2185/96, Urząd może w każdej chwili przekazać właściwym władzom zainteresowanych państw członkowskich informacje uzyskane w trakcie dochodzeń zewnętrznych.

Decyzję o przekazaniu podejmuje dyrektor generalny Urzędu po zasięgnięciu opinii komitetu wykonawczego Urzędu, zgodnie z przepisami dotyczącymi kontroli zgodności z prawem, ustanowionymi w art. 14 ust. 2.

2. Nie naruszając przepisów art. 8 i art. 9, dyrektor generalny Urzędu w trakcie prowadzenia dochodzeń wewnętrznych przekazuje organom sądowym zainteresowanego państwa członkowskiego uzyskane przez Urząd informacje na temat faktów, które wymagają zastosowania środków dochodzeniowych będących w kompetencji krajowego organu sądowego lub — ze względu na swoją wagę — stanowią podstawę do natychmiastowego postępowania karnego. Dyrektor generalny Urzędu uprzednio informuje o takiej sytuacji zainteresowaną instytucję, organ, urząd lub agencję. Przekazywane informacje zawierają tożsamość osoby zamieszanej w daną sprawę, streszczenie ustalonych faktów, wstępną ocenę prawną i wartość ewentualnej straty finansowej.

Decyzję o przekazaniu podejmuje dyrektor generalny Urzędu po zasięgnięciu opinii komitetu wykonawczego Urzędu, zgodnie z przepisami dotyczącymi kontroli zgodności z prawem, ustanowionymi w art. 14 ust. 2.

Przed przekazaniem informacji, o których mowa w akapicie pierwszym **i o ile nie zaszkodzi to przebiegowi dochodzenia**, Urząd daje osobie zamieszanej w dochodzenie okazję do złożenia zeznań w sprawach, które jej dotyczą na warunkach i zgodnie z zasadami określonymi w art. 7a ust. 2 akapit drugi i trzeci.

3. O ile prawo krajowe nie stanowi inaczej, właściwe organy, w szczególności organy sądowe, zainteresowanego państwa członkowskiego jak najszybciej informują dyrektora generalnego Urzędu o działaniach podjętych na podstawie informacji przesłanych im na mocy niniejszego artykułu.

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

4. *Wymiana informacji i współpraca między Urzędem a właściwymi organami państw członkowskich, a także działania i środki podejmowane lub wdrażane na podstawie przekazywanych im informacji podlegają regularnej analizie w ramach procedury konsultacji ustanowionej w art. 11a.*"

13) Dodaje się następujące artykuły:

„Artykuł 10a

Wymiana informacji między Urzędem a zainteresowanymi instytucjami

1. *Dyrektor generalny Urzędu informuje okresowo, co najmniej raz w roku, Parlament Europejski, Radę, Komisję i Trybunał Obrachunkowy o wynikach dochodzeń prowadzonych przez Urząd, przy zachowaniu ich poufnego charakteru, z poszanowaniem praw osób, których dotyczą dochodzenia oraz, w stosownych przypadkach, zgodnie z przepisami krajowymi mającymi zastosowanie do postępowań sądowych.*

Dyrektor generalny Urzędu działa zgodnie z zasadą niezależności, która charakteryzuje jego funkcję.

2. *Parlament Europejski, Rada, Komisja i Trybunał Obrachunkowy zapewniają przestrzeganie poufności dochodzeń prowadzonych przez Urząd oraz wszelkich praw zainteresowanych osób i, w przypadku istnienia postępowania sądowego, wszystkich przepisów krajowych mających zastosowanie w takim postępowaniu.*

3. *Urząd i zainteresowane instytucje mogą sporządzać umowy w dziedzinie przekazywania wszelkich informacji niezbędnych do wykonania zadań Urzędu, przy poszanowaniu zasad określonych w ust. 1 i 2.*

Artykuł 10b

Podawanie informacji do wiadomości publicznej

Dyrektor generalny Urzędu zapewnia podawanie informacji do wiadomości publicznej w sposób neutralny, bezstronny i w poszanowaniu zasad ustanowionych w art. 10a.

Kodeks postępowania dochodzeniowego OLAF przyjęty na mocy art. 15a niniejszego rozporządzenia wyszczególnia zasady mające na celu zapobieganie nieuprawnionemu ujawnianiu informacji dotyczących działalności operacyjnej Urzędu oraz kary dyscyplinarne, które stosuje się w przypadku nieuprawnionego ujawnienia informacji zgodnie z art. 8 ust. 3."

14) W art. 11 wprowadza się następujące zmiany:

a) Ustęp 1 otrzymuje następujące brzmienie:

*„Komitet Nadzoru zapewnia **całkowicie niezależne wykonywanie przez Urząd kompetencji nadanych mu na mocy niniejszego rozporządzenia** poprzez regularne monitorowanie prowadzonych działań dochodzeniowych. **Komitet Nadzoru:***

a) *czuwa nad przestrzeganiem zasad dotyczących przekazywania informacji między Urzędem a instytucjami, organami, urzędami lub agencjami;*

b) *śledzi postępy w stosowaniu gwarancji proceduralnych i zmiany czasu trwania dochodzeń na podstawie okresowych statystyk, **informacji i sprawozdań z dochodzenia przekazywanych mu** przez dyrektora generalnego Urzędu oraz **na podstawie** opinii i sporządzanych przez doradcę ds. weryfikacji*;

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

- c) wspiera dyrektora generalnego Urzędu, czuwając nad zapewnieniem Urzędowi zasobów niezbędnych do wypełniania jego zadań dochodzeniowych;
- d) wydaje opinie i zalecenia dotyczące:
 - określenia priorytetów dochodzeniowych;
 - czasu trwania dochodzeń i działań podjętych w następstwie dochodzeń;
 - kodeksu postępowania dochodzeniowego OLAF;
- e) wydaje opinie w sprawie wystąpienia dyrektora generalnego Urzędu przed Trybunałem Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich i sądami krajowymi;
- f) wspiera dyrektora generalnego Urzędu w ramach procedury pojednawczej.
- g) może wnieść sprawę przeciwko Komisji lub każdej innej instytucji do Trybunału Sprawiedliwości, jeżeli uważa, że instytucje te podjęły kroki naruszające niezależność dyrektora generalnego Urzędu.

Komitet przedstawia dyrektorowi Urzędu swoje opinie z inicjatywy własnej lub na wniosek tego ostatniego albo na wniosek instytucji, organu, urzędu bądź agencji, nie ingerując przy tym w przebieg prowadzonych dochodzeń. Składający wniosek otrzymuje kopię takich opinii.;"

- b) Ustęp 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„2. Jest on złożony z pięciu niezależnych osób z zewnątrz, pełniących w chwili nominacji wysokie funkcje we władzach sędziowskich lub śledczych, lub porównywalne stanowiska związane z zakresem działalności Urzędu. Powinny one posiadać wiedzę o funkcjonowaniu instytucji Unii Europejskiej oraz znać dowolny drugi język urzędowy Unii.

Członkowie Komitetu są mianowani za wspólną zgodą Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji. Zaproszenie do składania kandydatur jest publikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Pięć osób zostaje wybranych z wstępnej listy kandydatów przedstawionej przez Komisję i zawierającej co najmniej 12 kandydatów.”

- c) Ustęp 3 otrzymuje następujące brzmienie:

„3. Kadencja członków komitetu trwa pięć lat. Nie mogą oni zostać mianowani ponownie. Celem zachowania ciągłości doświadczenia komitetu należy mianować część jego członków z przesunięciem w czasie.”

- d) Ustępy 6, 7 oraz 8 otrzymują następujące brzmienie:

„6. Komitet Nadzoru mianuje swojego przewodniczącego. Przyjmuje on swój regulamin, który przed przyjęciem przedstawia do zaopiniowania Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji. Posiedzenia Komitetu Nadzoru są zwoływane z inicjatywy jego przewodniczącego lub dyrektora generalnego Urzędu. Komitet Nadzoru decyduje większością głosów swoich członków. Jego sekretariat jest prowadzony przez Urząd.

7. Dyrektor generalny Urzędu każdego roku przekazuje Komitetowi Nadzoru program działań dochodzeniowych Urzędu. Dyrektor generalny Urzędu dba o to, by Komitet Nadzoru był regularnie informowany o działalności Urzędu, o tym, jak wykonuje one swoje zadania dochodzeniowe oraz o działaniach podejmowanych w następstwie dochodzeń.

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

Dyrektor generalny Urzędu informuje Komitet Nadzoru:

- a) o przypadkach, w których dana instytucja, organ, urząd lub agencja nie podjęła żadnych zalecanych przez Komitet działań;
- b) o przypadkach, **w których właściwy organ państwa członkowskiego nie podjął żadnych zalecanych przez Komitet działań.**

8. Komitet Nadzoru przyjmuje co najmniej jedno sprawozdanie z działalności w ciągu roku, dotyczące w szczególności **oceny niezależności Urzędu**, stosowania gwarancji proceduralnych i czasu trwania dochodzeń; sprawozdania te kieruje się do instytucji. Komitet może przedstawiać Parlamentowi, Radzie, Komisji i Trybunałowi Obrachunkowemu sprawozdania dotyczące wyników dochodzeń i działań podejmowanych przez Urząd w ich następstwie.”

15) Dodaje się ||następujący artykuł:

„Artykuł 11a

Procedura pojednawcza

1. **Ustanawia się procedurę pojednawczą pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją.**
2. **Procedura pojednawcza dotyczy:**
 - a) **stosunków i współpracy między Urzędem i państwami członkowskimi oraz pomiędzy samymi państwami członkowskimi, a w szczególności:**
 - **koordynacji działań podejmowanych zgodnie z art. 1;**
 - **wdrożenia i stosowania niniejszego rozporządzenia, rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2988/95 i rozporządzenia (Euratom, WE) nr 2185/96 oraz konwencji w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich z dnia 26 lipca 1995 r. i związanych z nią protokołów;**
 - **działań podjętych w następstwie sprawozdań końcowych z dochodzeń Urzędu oraz działań podjętych w następstwie przekazania informacji przez Urząd;**
 - b) **stosunków i współpracy między Urzędem i instytucjami, organami, urzędami i agencjami, w tym Eurojustem i Europolem, w szczególności wsparcia udzielanego przez instytucje Urzędowi oraz działań podjętych w następstwie sprawozdań końcowych z dochodzeń lub w następstwie przekazania informacji przez Urząd;**
 - c) **stosunków i współpracy między Urzędem i właściwymi organami państw trzecich, a także organizacjami międzynarodowymi w ramach umów, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu;**
 - d) **aspektów związanych z priorytetami polityki dochodzeniowej Urzędu;**
 - e) **sprawozdań i analiz Komitetu Nadzoru.**
3. **Procedura pojednawcza ma miejsce co najmniej raz do roku oraz na wniosek jednej z instytucji.**
4. **Dyrektor generalny Urzędu i przewodniczący Komitetu Nadzoru uczestniczą w procedurze pojednawczej. Mogą zostać do niej zaproszeni przedstawiciele Trybunału Obrachunkowego, Eurojustu i Europolu.**

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

5. Procedura pojednawcza jest przygotowywana na jednym lub kilku posiedzeniach roboczych. Posiedzenia są zwoływane na wniosek jednej z instytucji lub na wniosek Urzędu.

6. W żadnym wypadku procedura pojednawcza nie ingeruje w przebieg dochodzeń. Przeprowadza się ją w pełnym poszanowaniu niezależności dyrektora generalnego Urzędu.

7. Instytucje, organy, urzędy i agencje, Urząd i państwa członkowskie za każdym razem informują podmioty uczestniczące w procedurze pojednawczej o działaniach podjętych w następstwie ustaleń wynikających z procedury pojednawczej.”

16) W art. 12 wprowadza się następujące zmiany: ||

„Artykuł 12

Dyrektor generalny Urzędu

1. Urzędem kieruje dyrektor generalny Urzędu mianowany przez Komisję na okres pięciu lat z możliwością jednokrotnego przedłużenia.

Parlament Europejski i Rada wyznaczają za wspólną zgodą dyrektora generalnego Urzędu z listy 6 kandydatów przedstawionej przez Komisję. Zaproszenie do składania kandydatur jest publikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Mianowanie ma miejsce w terminie trzech miesięcy od dnia przedstawienia listy kandydatów przez Komisję. Cała procedura nie może przekroczyć dziewięciu miesięcy i powinna rozpocząć się co najmniej na dziewięć miesięcy przed końcem kadencji urzędującego dyrektora generalnego Urzędu, który pozostaje na stanowisku aż do początku kadencji nowego dyrektora generalnego Urzędu.

Jeżeli Parlament Europejski lub Rada nie sprzeciwią się odnowieniu kadencji dyrektora generalnego Urzędu przynajmniej dziewięć miesięcy przed upływem jego pierwszej kadencji, Komisja przystąpi do przedłużenia kadencji dyrektora generalnego Urzędu. Sprzeciw wobec przedłużenia kadencji powinien być uzasadniony. W przeciwnym razie zastosowanie ma procedura mianowania przewidziana w trzecim akapicie.

2. Dyrektor generalny Urzędu zostaje wybrany spośród kandydatów z państw członkowskich, którzy pełnią lub pełnili wysoką funkcję w sądownictwie lub organach dochodzeniowych oraz mają co najmniej dziesięcioletnie operacyjne doświadczenie zawodowe na wysokim stanowisku kierowniczym. Znacząca część tego doświadczenia zawodowego powinna być uzyskana w dziedzinie walki z nadużyciami na szczeblu krajowym lub wspólnotowym. Dyrektor Generalny Urzędu powinien posiadać szeroką wiedzę o funkcjonowaniu instytucji Unii oraz znać dowolny drugi język urzędowy Unii. Nie może być jakichkolwiek wątpliwości co do niezależności kandydata.

3. Dyrektor generalny Urzędu nie zwraca się ani nie przyjmuje instrukcji od jakiegokolwiek rządu ani instytucji, organu, urzędu lub agencji, wypełniając obowiązki w odniesieniu do wszczynania i prowadzenia dochodzeń zewnętrznych i wewnętrznych oraz do sporządzanych z nich raportów. Jeżeli dyrektor generalny Urzędu oceni, że środek przyjęty przez Komisję narusza jego niezależność, niezwłocznie informuje Komitet Nadzoru zwracając się o wydanie opinii i decyduje o ewentualnym wniesieniu sprawy przeciwko danej instytucji do Trybunału Sprawiedliwości.

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

W ramach procedury pojednawczej, o której mowa w art. 11a, dyrektor generalny Urzędu regularnie informuje Parlament Europejski, Radę, Komisję i Trybunał Obrachunkowy o wynikach dochodzeń prowadzonych przez Urząd, o podjętych dalszych krokach i o napotkanych trudnościach, przy zachowaniu poufnego charakteru dochodzeń, uzasadnionych praw osób, których one dotyczą, i w stosownych przypadkach wszystkich przepisów krajowych mających zastosowanie do postępowań sądowych.

Wskazane wyżej instytucje zapewniają przestrzeganie poufności dochodzeń prowadzonych przez Urząd łącznie z wszelkimi prawami zainteresowanych osób i w przypadku istnienia postępowania sądowego, wszystkimi przepisami prawa krajowego mającymi zastosowanie w takim postępowaniu.

4. Przed podjęciem jakichkolwiek sankcji dyscyplinarnych w stosunku do Urzędu a generalnego Komisja zasięga opinii Komitetu Nadzoru, który spotyka się w tej sprawie z przedstawicielami **Parlamentu Europejskiego i Rady** w ramach **procedury pojednawczej przewidzianej w art. 11a**.

Środki dotyczące sankcji dyscyplinarnych w stosunku do dyrektora generalnego Urzędu stanowią przedmiot decyzji z uzasadnieniem, które przekazywane są do wiadomości Parlamentu Europejskiego, Rady i Komitetu Nadzoru.

5. **Dyrektor generalny Urzędu informuje Komisję, jeżeli ma zamiar rozpocząć nową działalność zawodową w ciągu dwóch lat od zakończenia służby, zgodnie z art. 16 regulaminu pracowniczego.**

6. Dyrektor generalny Urzędu po zasięgnięciu opinii Komitetu Nadzoru ustala każdego roku program działania i priorytety polityki dochodzeniowej Urzędu.

7. Dyrektor generalny Urzędu może w drodze pisemnej decyzji, na określonych przez siebie warunkach i w określonym przez siebie zakresie, delegować wykonywanie swoich zadań na pracowników Urzędu zgodnie z art. 5, art. 6 ust. 3, art. 7b i art. 10 ust. 2."

17) **Dodaje się artykuł w następującym brzmieniu:**

„Artykuł 12a

Występowanie dyrektora generalnego Urzędu przed Trybunałem Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich i sądami krajowymi

Dyrektor generalny Urzędu może występować w sprawach dotyczących zakresu działalności Urzędu, które zostały wniesione do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich oraz, zgodnie z prawem krajowym, do sądów krajowych.

Przed podjęciem decyzji o wstąpieniu do sprawy przed Trybunałem Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich lub sądami krajowymi dyrektor generalny Urzędu zwraca się o opinię do Komitetu Nadzoru."

18) **Artykuł 13 otrzymuje następujące brzmienie:**

„Artykuł 13

Finansowanie

Środki przyznane dla Urzędu, których całkowitą kwotę wykazuje się w specjalnej pozycji w sekcji budżetu ogólnego Unii Europejskiej odnoszącej się do Komisji, określone są szczegółowo w załączniku do tejże sekcji.

Plan zatrudnienia Urzędu łączy się do planu zatrudnienia Komisji."

19) Artykuł 14 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 14

Kontrola zgodności z prawem dochodzeń Urzędu

1. **Kontrola zgodności z prawem dochodzeń Urzędu ma na celu poszanowanie gwarancji proceduralnych i praw podstawowych osób, których dotyczy dochodzenie prowadzone przez Urząd.**
2. **Kontrolę zgodności z prawem przeprowadza się przed otwarciem i przed zamknięciem dochodzenia, każdorazowo przed przekazaniem informacji właściwym organom zainteresowanych państw członkowskich w rozumieniu art. 9 i 10, oraz w związku z oceną przestrzegania ścisłej tajemnicy dochodzenia.**
3. **Kontrolę zgodności z prawem dochodzeń przeprowadzają eksperci z zakresu prawa i procedury prowadzenia dochodzeń przez Urząd, którzy mają kwalifikacje do pełnienia funkcji sędziowskich w jednym z państw członkowskich. Ich opinię załącza się do sprawozdania końcowego z dochodzenia.**
4. **Kodeks postępowania dochodzeniowego OLAF, o którym mowa w art. 15a, zawiera szczegółowy opis procedury dotyczącej kontroli zgodności z prawem.”**

20) Dodaje się artykuł w następującym brzmieniu:

„Artykuł 14a

Wnoszenie skarg przez osoby, których dotyczy dochodzenia Urzędu

1. **Każda osoba, której bezpośrednio dotyczy dochodzenie, może wnieść skargę do Komitetu Nadzoru, wskazując na naruszenie w toku dochodzenia jej praw proceduralnych lub praw człowieka. Po otrzymaniu skargi Komitet Nadzoru niezwłocznie przekazuje skargę doradcy ds. weryfikacji.**
2. **Dyrektor generalny Urzędu, na wniosek Komitetu Nadzoru, mianuje doradcę ds. weryfikacji na okres pięciu lat bez możliwości przedłużenia. Komitet Nadzoru opracowuje swój wniosek na podstawie listy kilku kandydatów ustanowionej w wyniku wcześniej ogłoszonego zaproszenia do składania kandydatur.**
3. **Doradca ds. weryfikacji jest w pełni niezależny w wykonywaniu swej funkcji. Wypełniając swoje obowiązki nie zwraca się o żadne instrukcje z zewnątrz ani nie przyjmuje żadnych tego rodzaju instrukcji. Jego zadania w Urzędzie ograniczają się wyłącznie do kontroli zgodności z procedurami.**
4. **Doradca ds. weryfikacji jest również właściwym organem do rozpatrywania skarg informatorów, w tym osób objętych art. 22 regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich.**
5. **Doradca ds. weryfikacji przedstawia swoją opinię składającemu skargę, Komitetowi Nadzoru i dyrektorowi generalnemu Urzędu nie później niż w ciągu 30 dni roboczych od przekazaniu mu skargi.**
6. **Doradca ds. weryfikacji składa Komitetowi Nadzoru regularne sprawozdania ze swojej działalności. Przedstawia on także Komitetowi Nadzoru oraz Komisji regularnie sporządzane zestawienia danych statystycznych i analizy w kwestiach związanych ze skargami.”**

Czwartek, 20 listopada 2008 r.

21) *Artykuł 15 otrzymuje następujące brzmienie:*

„Artykuł 15

Sprawozdanie z oceny

W ciągu ... () czwartego roku następującego po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie ze stosowania niniejszego rozporządzenia wraz z opinią Komitetu Nadzoru. W sprawozdaniu tym wskazuje się, czy należy zmienić niniejsze rozporządzenie. W każdym razie dokonuje się zmiany niniejszego rozporządzenia po utworzeniu prokuratury europejskiej.*

(*) Czwartego roku następującego po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.”

22) Dodaje się następujący ||artykuł ||:

„Artykuł 15a

Kodeks postępowania dochodzeniowego OLAF

1. Urząd przyjmuje kodeks postępowania dochodzeniowego OLAF zawierający zasady prawne, a w szczególności proceduralne, ustanowione na mocy niniejszego rozporządzenia. Uwzględnia on praktykę operacyjną Urzędu.

2. Kodeks postępowania dochodzeniowego OLAF precyzuje sposób wykonywania mandatu i statutu Urzędu, ogólne zasady regulujące procedurę prowadzenia dochodzeń, poszczególne etapy procedury prowadzenia dochodzeń, główne czynności dochodzeniowe, prawa osób zainteresowanych, gwarancje proceduralne, przepisy z zakresu ochrony danych oraz polityki przekazywania informacji i dostępu do dokumentów, przepisy w zakresie kontroli zgodności z prawem oraz procedury odwoławcze dla osób zainteresowanych.

3. Przed przyjęciem kodeksu postępowania dochodzeniowego OLAF zasięga się opinii Parlamentu Europejskiego, Rady, Komisji i Komitetu Nadzoru Urzędu. Komitet Nadzoru zapewnia niezależność Urzędu w ramach procedury przyjęcia kodeksu postępowania.

4. Kodeks postępowania dochodzeniowego OLAF może być aktualizowany na wniosek dyrektora generalnego Urzędu. W takim przypadku zastosowanie ma procedura przyjęcia kodeksu, o której mowa w niniejszym artykule.

5. Kodeks postępowania dochodzeniowego OLAF przyjęty przez Urząd jest publikowany w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.”

Artykuł 2

Przepisy art. 12 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1073/1999 w brzmieniu nadanym przez niniejsze rozporządzenie nie stosują się do urzędującego w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia dyrektora generalnego Urzędu, którego kadencję przedłużono o pięć lat.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie [...] dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w ...

W imieniu Parlamentu
Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

Projekt budżetu korygującego nr 8/2008

P6_TA(2008)0554

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 listopada 2008 r. w sprawie projektu budżetu korygującego nr 8/2008 Unii Europejskiej na rok budżetowy 2008 (15765/2008 — C6-0426/2008 — 2008/2287(BUD))

(2010/C 16 E/40)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 272 Traktatu WE oraz art. 177 Traktatu Euratom,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽¹⁾, a w szczególności jego art. 37 i 38,
- uwzględniając budżet ogólny Unii Europejskiej na rok budżetowy 2008, w formie przyjętej ostatecznie w dniu 13 grudnia 2007 r. ⁽²⁾,
- uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami ⁽³⁾,
- uwzględniając wstępny projekt budżetu korygującego nr 9/2008 Unii Europejskiej na rok budżetowy 2008 przedstawiony przez Komisję dnia 6 października 2008 r. (COM(2008)0619),
- uwzględniając projekt budżetu korygującego nr 8/2008 sporządzonego przez Radę dnia 18 listopada 2008 r. (15765/2008 — C6-0426/2008),
- uwzględniając art. 69 Regulaminu i załącznik IV do niego,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Budżetowej (A6-0453/2008),
- A. mając na uwadze, że budżet korygujący nr 8 do budżetu ogólnego na rok 2008 dotyczy tylko Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i obejmuje korekty budżetowe spowodowane faktem, że wskaźnik wzrostu wynagrodzeń i emerytur był niższy niż wskaźnik zastosowany podczas przygotowywania wstępnego projektu na 2008 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 71 z 14.3.2008.

⁽³⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.